

Verenigingsblad der Medisch Natuurwetenschappelijke Studievereniging

Anthropos

Met in dit nummer: - Vakantiebestemmingen - Klaverjas-toernooi - Mijn stage & ik - Batavierenrace - Symposium BioNanotechnology - **NIEUW:** Goedele geeft advies

COLOFON

Anthropos

Jaargang 2

Nummer 5

Juni 2005

Anthropos is het verenigings-
periodiek van Mens, de Medisch
Natuurwetenschappelijke Studie-
vereniging.

Oplage

80 exemplaren

1^e druk**RedacCie:**

Arna van Engelen

Felix Hol

Sudesh Jethoe

Jan Korporaal

Sjoerd Molenaar

Kim Tran

E-mailadres RedacCie:

redactiemens@few.vu.nl

Drukker

Afdeling Reprografie VU

Adverteerders

Bruker Biospin

Organon

Kopij inleveren vóór:

30 september 2005

www.few.vu.nl/mens

Inhoudsopgave

Woord van de RedacCie	1
Van de voorzitter	2
Mijn stage en ik	3
Kwootsies	4
Symposium BioNanotechnology	6
Dolle boel met Kim	7
Goedele geeft advies	9
Vakantiebestemmingen	11
Column	12
Mens-prestatieploeg rent 'de Bata'	13
1e Mens-lustrum	15
"Uit den ouden doosch"	15
Klaverjastoernooi	16
Verjaardagen	16

Woord van de RedacCie

Waarde lezer,

Het collegejaar zit er al weer bijna op, maar net voor het einde hebben we nog een mooie Anthropos in elkaar gezet. Jullie kunnen genieten van een verslag van het symposium Nanostructures, 'Mijn stage en ik', 'Dolle boel mt Kim', een verslag van het klaverjastoernooi en nog vele andere spannende dingen.

Dit is ook de laatste Anthropos met Jan in de redacCie. Jan heeft er vanaf het begin hard aan meegewerkt om de Anthropos te maken tot wat hij nu is. Namens de hele redacCie hartelijk dank hiervoor!

Nu rest mij slechts iedereen een geweldige vakantie toe te wensen. Veel plezier en tot in september!

Namens de RedacCie,

Arna van Engelen

Van de Voorzitter

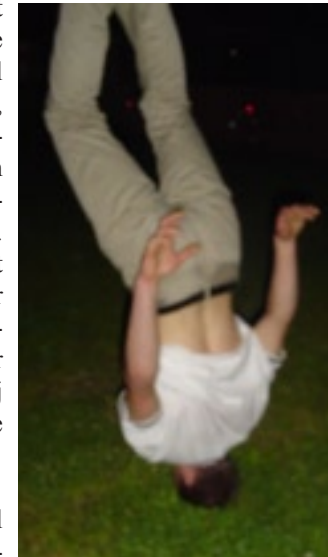
Hoe moet ik m'n stukje nou beginnen? Heb er lang over nagedacht, dan maar zo. Altijd lastig die eerste zinnen. Ze moeten toch een beetje boeien en zodoende de aandacht trekken. Kan ze natuurlijk ook vetgedrukt doen.

Vooruitblikkend in de afgelopen periode (klinkt raar voor m'n gevoel) is de tequila-borrel weer een groot succes. De tequila vloeit rijkelijk wat de pret niet mag drukken. Als de verhalen over deze borrel gebundeld zouden worden, zou de bundel waarschijnlijk meer bladzijden beslaan dan een gemiddelde editie van Giancoli. Qua niveau is het wellicht een ander verhaal. Ook is er een geweldige klasverjasavond georganiseerd door de SpelCie, waarbij ik bij deze de winnaars van harte wil feliciteren.

Iemand anders die ik wil feliciteren is Rogier Rooswinkel. Hij heeft zijn bachelor gehaald. Bij deze dus van harte gefeliciteerd! Op woensdag 15 juni zal zijn bachelorbul worden uitgereikt.

Dan is er nog meer goed nieuws. Nog een paar weekjes en dan zit het collegejaar er weer op. Ter afsluiting van het collegejaar zal er weer een BBQ worden gehouden in het Amsterdamse Bos. Hetgeen nog een klein beetje afhankelijk is van het weer, maar dat zal vast goed zijn rond die tijd.

Nog een paar weekjes doorbijten dus, maar daarna kun je volop genieten van je welverdiende rust. De Mens-kamer zal eventjes niet het toneel zijn van drukte en de daarbij behorende gezelligheid. Een deel van de leden zal uitzwermen over onze aarde en misschien het al dan wel of niet bestaan van de antipoden aantonen, maar het gros zal toch wel in of in de buurt van ons kikkerlandje blijven. De FotoCie fluistert mij nu in, dat je vooral niet moet vergeten om je Mens-shirt mee te nemen op vakantie, zodat je de gekste, mooiste, gaafste foto van jezelf in je Mens-shirt kan maken. Ik verheug me nu al op de foto's.

Na de vakantie is het weer de hoogste tijd om de nieuwe eerstejaars welkom te heten. Dit zullen we doen op het introductieweekend, georganiseerd door de WeekendCie, dat plaats zal vinden van 9 t/m 11 september te Heeswijk-Dinther. Op dit moment zijn er 14 vooraanmeldingen voor MNW, natuurlijk zullen dit er nog een stukje meer worden. Zorg dat je bij dit introductieweekend bent, zodat je gelijk kennis kunt maken met de nieuwe eerstejaars. Het programma ziet er weer spetterend uit en staat bomvol leuke activiteiten.

Dan rest mij nu niets anders dan jullie een goede vakantie toe te wensen!

Namens het bestuur,
Bram Prevo

Mijn stage

& ik

Wie Tjalle Hoekstra,
3e-jaars MNW

Wat: Onderzoeksstage MAP-kinase pathway

Waar: Biochemie / Moleculaire Celbiologie

Waarom: Bachelorstage voor Biomoleculaire Complexiteit

Wanneer: april 2005 - mei 2005

Bevalt je stage een beetje?

Ja, erg goed. Stage lopen is weer eens wat anders. Minder saai, echt bezig zijn met wat je geleerd hebt tot nu toe. Het is alleen wel zwaar, ik maak werkdagen van negen tot vijf, en dan vijf dagen per week. Daarnaast zit het wel eens tegen, of je moet een paar uur wachten.

Hoe ben je op deze stageplek terecht gekomen?

Er was een bijeenkomst waarop een aantal stageplaatsen van Biomoleculaire Complexiteit toegelicht werden. Er waren toen vijf kandidaten en vijf stageplekken. Die moes-

ten toen verdeeld worden. Er waren twee plekken bij biofysica, twee bij complexe systemen en één bij Biochemie te verdelen. Ik ben de gelukkige geweest die bij Biochemie zijn stage mocht doen. Daar ben ik erg blij mee!

Waar doe je onderzoek naar?

Er wordt op de VU veel onderzoek gedaan naar stress bij gistcellen. Als er stress is, bijvoorbeeld een tekort aan voedingsstoffen of andere voedingsstoffen, reageren de gistcellen daarop. Dat gebeurt altijd via een normale respons, maar er treedt ook een specifieke respons op, afhankelijk van de soort stress.

Deze reactie op de veranderde omstandigheden loopt via zogenaamde pathways, routes van moleculen die een signaal doorgeven. Nu is er een eiwit, Msb2, dat werkt als een soort sensor voor de osmolariteit en zo de MAP-kinase-pathway 'aanzet'. Nu komt hetzelfde eiwit ook als product uit de pathway voor, lager in dezelfde pathway. We vragen ons af of het zijn

functie uitvoert als een sensor of als een secundair product van deze pathway.

Om deze vraag te beantwoorden heb ik een speciaal gen in verschillende giststammen ingebracht. Door te kijken naar hun groei hoop ik er dan achter te komen welke rol dit eiwit speelt.

Heb je leuke collega's?

Ja! Ik kan erg goed met mijn begeleider Marco Siderius opschieten. Verder lopen er hier op dit lab naast een aio drie masterstudenten en een buitenlandse student rond.

Sluit MNW goed aan op deze stage?

Ja, tijdens het project 'Kanker' hebben ik al kennis gemaakt met veel van de technieken die hier gebruikt worden. Verder hebben de vakken MCB en BCB de nodige voorkennis verschaft.

Heb je nog tips voor anderen?

Zorg ervoor dat je een leuk project krijgt. Vaak zijn er nog meer mogelijkheden dan er op het eerste gezicht lijken te zijn. Het is belangrijk dat je er plezier in hebt, want anders zijn twee maanden heel erg lang zijn er nog meer mogelijkheden dan er op het eerste gezicht lijken te zijn. Het is belangrijk dat je er plezier in hebt, want anders zijn twee maanden heel erg lang!

Kwootsies

Marcel: "Als een fluorofoor gebleekt is, kan ie geen licht meer uitzenden"

Edith: "Hoezo? Zijn de fotonen dan op?"

Jan (na ruim 4 uur ALV): Ik begrijp de formulatie niet.

Floris de volgende ochtend na de kansloze borrel:

He Bram, wat is 12 gedeeld door 24? (Bram lachen) Nou, wat is het!?

Anette: "Ik heb net nog even gevoeld in de wc, en het is niet nat meer."

Ook leuke uitspraken gehoord? Schrijf ze op en email ze naar: redactiemens@few.vu.nl

Is het werkelijk verstandig om een Formule 1 motor te plaatsen in een middenklasser?

In de NMR wereld echter, is het zelfs heel erg verstandig...

De dual ¹³C/¹H CryoProbe™ die past in uw 400 MHz NMR spectrometer

Onze nieuwste generatie 5 mm DCH CryoProbe™ is nu voor de eerste keer beschikbaar voor 400MHz!

Dit maakt uw routine 400MHz spectrometer net zo gevoelig als een 800. Denk toch eens even na wat dat voor u kan betekenen...

- ✓ 16 keer verbetering in productiviteit zowel voor ¹H als voor ¹³C
- ✓ ¹³C spectrum spectrum van elk sample
- ✓ Waarom niet meteen even een DEPT en een ¹³C HSQC

Eindelijk, CryoProbe™ gevoeligheid voor de organisch chemicus

Alléén van Bruker

Symposium BioNanotechnology Assembly and Nanostructures

Afgelopen 24 mei vierde studievereniging Alchimica haar zevende lustrum met onder meer het symposium BioNanotechnology; Assembly and Nanostructures. Een korte impressie.

Na een goed georganiseerde ontvangst, met naambadge voor alle deelnemers, was Professor Nolte van de Radboud universiteit Nijmegen de eerste spreker. Nolte houdt zich bezig met *functional architecture by programmed assembly*. Een interessante lezing waarin Nolte uitlegt hoe hij bouwstenen synthetiseert zodat deze bouwstenen vanzelf samen een grotere functionele structuur worden. Een interdisciplinair onderwerp wat mooie plaatjes oplevert, MNW studenten zouden zich hier zeker thuis kunnen voelen. Tweede spreker was Dr. Diez van het Max-Planck Instituut Dresden. De onderwerpen waar Diez zich mee bezig houdt lopen voor een gedeelte parallel aan het onderzoek van de afdeling fysica van complexe systemen aan de VU. De welbespraakte Diez ging in zijn lezing vooral in op het met behulp van *high resolution single molecule fluorescence microscopy* in beeld brengen van de interactie tussen motoreiwitten en microtubuli, hiermee probeert Diez het transport binnen cellen beter te kunnen begrijpen. Voor masterstudenten physics of life leek het onderzoek veel mogelijkheden te bieden, wellicht vertrekken er ooit MNW'ers richting het Max-Planck instituut.

Even later was Professor Fraaije van de universiteit van Leiden de eerste spreker na de pauze. De titel van zijn lezing, Indiana Jones and the mystery of the Ziggurath, klonk

veelbelovend. Fraaije, flink rood hoofd, veel haar, ging ons wat vertellen over astrobiologie een terugkerend thema in zijn verhaal was naar welke extreme plekken op aarde je wel niet uitgezonden kon worden om astrobiologisch onderzoek te doen. Naast veel grappige anekdotes vertelde Fraaije ook over zijn samenwerking met NASA. Het was lastig om NASA ervan te overtuigen dat water absoluut niet nodig is voor leven aldus meneer Fraaije. Ook eiwitten tonen nog geen leven aan, laat lang genoeg wat aminozuren door de ruimte dwarrelen en op een gegeven moment zijn het prachtige eiwitten geworden. Vetten zijn volgens Fraaije een uitzondering, als je die ergens buiten de aarde vind mag je nog 'ns met hem komen praten.

De middag werd afgesloten met twee sprekers van het Groningse bedrijf BioMade. Het was leuk om op het einde van de dag wat toegepast werk te zien. Dr. Meijberg had een goed verhaal waarin hij onder andere over nanotoepassingen op het gebied van kankertherapie vertelde. Heel kort door de bocht gezegd maakt Meijberg een nanodeeltje dat het antigen van een tumor herkent, hierdoor gaat een nanomagneetje in het deeltje snel van pool wisselen waardoor het verhit en zo de tumor cellen in de omgeving vernietigt. Het bedrijf BioMade is misschien een mooie toekomstige werkgever van MNW studenten.

De middag werd afgesloten met een discussie betreffende de maatschappelijke wenselijkheid van nanotechnologie. Een leuke discussie die goed werd geleid door Professor Robillard, eveneens van BioMade.

Dolle boel met Kim

Sjok sjok sjok door de gangen van de tweede verdieping....

Er is hier heel veel gebeurd de afgelopen maand.....

Links of rechts van de gang, net hoe je staat, staan deuren die toegang geven tot de werkkamers of relaxkamers van een aantal hoogbegaafde mannen en vrouwen

Daar gaat het nu ff niet om, links en rechts van de gang, weer net hoe je staat, aan de andere kant dus..... staan nog meer deuren.....
....deze deuren trekken nou de aandacht!

Kheb de afgelopen maand es onderzoek gedaan naar de deuren aan de betreffende kant van de gang en wat blijkt nou??

99,9 procent van de tijd zijn deze deuren gesloten..... tja wat zal die 0,1 procent dan betekenen????

Het 5de deurtje stond op zekere dag op een zekere tijdstip open..... links, rechts, geen voorbijgangers gespot, open die deur en erin!

Wat het eerst opviel....twas er behoorlijk krap..... t voelde zo koud aan en zo hard!! *Piep* *Piep* *Piep*.....wat was dat?? Een MUIS!!
AAAAAAAAAAAAAAAAARRRRRRRRRRRRGGHHH..... waar zat de deurknop????!?!?!?

Het werd een ellende, de deur was niet te vinden, het leek of ie foetsie was.... maar PLOTS herinnerde ik me.....deze deuren hebben alleen vanaf buiten een deurknop..... Het is net een voordeur van je huis, als je hem van buiten dichtmaakt, kan ie niet meer open tenzij er een sleutel tevoorschijn wordt getoverd.... Dat was iets wat hier nou net niet zo snel te vinden was in het diepe donkere stuk van de VU.
Piep *Piep* *Piep*...ook dat nog.....

!!PAF(*^&!!\$BOEM(*#)(@KEDENG*!!^*% kuch kuch kuch..... wat nu weer??!?

Die muren zijn toch niet zo stevig..... nu zat ik in een ander hokje....

Ook dit hokje had geen deur dat openkon....waar was die muis?? Weg?? Hmmm hij had dus een uitweg gevonden.... Nu ik nog!!
99,9 procent van de tijd waren deze deuren dicht,..... op zo'n moment komt dat niet zo goed uit..

“Nee...stof A kun je maar beter extraheren en 20 minuten centrifugeren in kamer 7 zonder te centrifugeren zal het middel nietWROEMMWROEM..... (ah die schoonmakers ook altijd) vergassen met H en morgen toedienen tijdens vergadering ...”

WOW wat een gesprekken voeren die labjaspersonen toch boeiend in deze hokjes.

Misschien moet ik hier wat langer rondneuzen.... Het kan nog eens gezellig worden in het donker.

Uch uch kuch kuch...wat ruik ik nu, het stinkt het vreselijk..... ^&\$(*# (verzonken in een diepe slaap....)

Na een lange slaap werd ik wakker met grote spierpijn en hoofdpijn.....

Het was stil hiernaast..... geen geluiden meer.... alleen wat apparaten die draaien.... het stonk niet meer, eerder koud, het raam hadden ze opgedaan om de geur weg te krijgen.

Urenlang gezeten in het donker....en plots.....Hey, en waar heb je m verstoppt? Stinkt ie niet meer? Morgen gaat persoon Y er ook aan, we beginnen vroeg in de avond met opzetten....beveiliging komt pas laat vandaag. En wat nog belangrijk is.....

geritsel *geritsel* *geritsel* LICHT!!! AU me ogen!!!

Verlost van het krappehokjesleven, nu weet ik wel hoe het is om op kamers te wonen....krap, krap, krap, dunnen muren, veel muizen en een overvloed aan stank!

Wat moet dit?? (owneee wat deed ik hier, goede vraag) “Nou ziet u, eh..... DOEG!”

Pffffff...

Goedele geeft advies

Nieuw in Anthropos: een heuse datingrubriek. Met een dikke knipoog natuurlijk! Jullie dating-goeroe is niemand anders dan Goedele.

Wil je advies over of zoek je een liefdesleven, dan zit je goed(ele)! Alhoewel in het verleden behaalde resultaten natuurlijk geen garantie bieden, is enige zekerheid omtrent eerdere resultaten wel fijn. Dus: heb je een vraag, of wil je iets kwijt: mail het Goedele. Iedereen krijgt een reactie, al dan niet via het verengingsorgaan. Uiteraard is anonimiteit gewaarborgd.

Het adres is:
mailhetgoedele@hotmail.com.

Ingezonden reacties:

Lieve Goedele,

ik ben al tijden verliefd op een vriend van mij. We kennen elkaar nu al een aantal jaren via Mens. Met de BBB gingen we eten in het ziekenhuis, heel romantisch. Hij zei dat ik blosjes op mijn wangen had van de alcohol, ik had echter nog geen druppel gedronken. De blosjes waren het gevolg van zijn aanwezigheid. Op de terugweg heeft hij mij beschermd tegen een onvoorzichtig rijdende vuilniswegbrenger. Daarna liepen we met onze armen om elkaar heen terug naar de VU. Ik kan het niet langer voor me houden,

lieve joke, wat moet ik doen?

Een blozend meisje

Lief meisje,
 Ik denk dat je gewoon een beetje te verlegen bent. Daar is op zich niks mis mee, alleen schiet je niet echt op zo. Als ik het goed heb, is de jongen in kwestie niet echt een Adonis. Sterker nog, ook van hem hoeft je niet echt veel te verwachten. Tenzij je natuurlijk weer een keer samen dronken wordt en er sociale druk uitgeoefend wordt. Aan de andere kant biedt het natuurlijk ook het nodige perspectief; hij is een redelijk hopeloos geval. Ik kan hier dus kort en krachtig in zijn: zet je schroom opzij en neem hem te grazen! Je zult zien dat de verlegen types vaak het hardst tekeer gaan...

Succes!
 Goedele

* Mens zoekt vrouw (bij voorkeur geen Mens) *

Ik, sportieve, opgewekte jongen, ben op zoek naar een meisje om samen een keer gezellig een biertje (alhoewel je natuurlijk ook best iets anders mag) te drinken. Ik ben een tweedejaars MNW, en ben zeker van plan om nog verder te studeren. Als je mij ziet, zal je een vrolijke jongen zien, met een moeilijk uit te wissen grijns. Mijn leven kent dan ook vele enerverende momenten, die ik graag met iemand wil delen.

Wil je mij beter leren kennen, reageer dan snel! Foto = reactie.

Vermeld bij reactie nr. 0000000001

Ontdek Organon

www.organon.nl

Organon, de humane geneesmiddelen-divisie van Akzo Nobel, is marktleider in de ontwikkeling van innovatieve, receptplichtige medicijnen voor gynaecologie, psychiatrie, anesthesie en hart- en vaatziekten; allemaal producten die wezenlijk bijdragen aan de gezondheid en het welzijn van mensen. Organon is het grootste van oorsprong Nederlandse farmaceutische bedrijf met vestigingen in meer dan 50 landen.

Wat doen Mens-leden in hun vakantie?

Binnenkort gaan we allemaal weer genieten van een welverdiende zomervakantie. Om er achter te komen waar iedereen te vinden zal zijn, is er een enquête gehouden onder alle leden. Hieraan is door maar liefst 35-40% meegedaan, waardoor de resultaten zeer representatief zijn.

Uit het onderzoek is gebleken dat meer dan 90% van de leden op vakantie gaat. Slechts één persoon antwoordde niet op vakantie te gaan en een enkeling heeft nog geen definitieve plannen, maar wil wel graag weg.

Voor degenen die denken geen vakantie zonder studiegenoten te kunnen overleven: Je kunt ze vinden in Friesland, Duitsland, Griekenland, Italië, Slovenië, Zwitserland, Texel, Egypte, Portugal, Frankrijk, Turkije, Bonaire, Iran, Dubai, Schotland, Zweden, etc. Vooral zonnige bestemmingen in Zuid-Europa blijken erg in trek te zijn.

De populairste vakantie-activiteit is het welbekende bijkomen van het afgelopen/opladen voor het nieuwe collegejaar. De kans dat als je een Menslid aantreft, dit lid op zijn luie gat in de zon zit met eventueel een biertje in de hand, is erg groot. Thuis in Nederland wordt er echter door veel leden hard gewerkt om geld te verdienen. Een erg bijzondere activiteit is die van Tommie. Hij gaat naar het ruimtestation ISS waar hij proefjes gaat doen om wereldvrede te bereiken. Verder is Mustafa nog op zoek naar een tolk die met hem mee wil naar Noord-Korea.

En dan was er nog de laatste vraag: Met

welk Mens-lid wil je erg graag op vakantie? Hierin bleek de doelgroep iets minder eensgezind te zijn. Er werden vele namen genoemd. De resultaten hiervan zijn te vinden in de grafiek. Wat opvalt, is dat personen waarvan de voornaam begint met een letter in het begin van het alfabet, geliefder lijken te zijn. Ook wil één persoon, die anoniem wenst te blijven, graag op vakantie met de Mens-muis. Ik ga er van uit dat dit geregeld kan worden...

Verder werden er nog enkele leuke ideeën geopperd zoals het afhuren van een camping met heel Mens om daar dan een groot feest van te maken. Misschien een optie voor volgend jaar.

Kuddedieren!

Ik loop door Amsterdam, mijn eigen, kleine, lieve Amsterdam. Als ik door de stad loop kijk ik altijd om me heen. Mensen zijn de immers de meest boeiende creaturen die er in een stad te vinden zijn. Ik zie dat in principe alle mensen vrij zijn. Ze dragen kleding die zij willen, ze praten zoals zij willen, ze lopen waar ze willen, tot grote ergernis van menig bestuurder. Toch zijn er mensen die hun vrijheid bedreigd voelen. Een groepering vooral: de Homo's. Overal op de wereld breken de protesten uit. Gelijke rechten, gelijke behandeling, huwelijk, noem maar op. Ik zou willen zeggen: de homo-pleuris is uitgebroken.

Toch zet ik, als doorgewinterde rasnicht die zijn neus (ja alleen mijn neus) diep in 'de Scene' heeft, hier mijn vraagtekens bij. De meeste varianten die nu zo hard brullen om gelijkheid, zetten zichzelf massaal af tegen de maatschappij met uitwassen als de GayPride. Ik liep over het Leidseplein met de demonstratie, staat daar een stelletje gefrustreerde paarse leernichten te schreeuwen tegen Geweld. Geweld, er zijn twee nichten in elkaar geslagen, TWEE. Om ons heen worden mensen geliquideerd bij de vleet, niks niet betogingen, maar twee homo's met een blauw oog, dat doet de deur dicht.

Nou viel mij op dat de 'gewone' homo in velden noch wegen te bekennen is. Mij rest nu een conclusie: het overkomt hen niet. Mij gebeurt nooit wat, en ik steek het nou niet onder stoelen of banken.

In dit geval gaat het om Attitude, als ik in de Reguliers Dwarsstraat (lees: thuis-haven, bolwerk) mijn vriend een zoen geef, gebeurt er niets, behalve dat we een groep geile 40 jarige nichten als enthousiast publiek hebben. Doe ik hetzelfde op het Bos&Lommerplein, kan ik ruzie of gescheld verwachten. Wat ik hiermee wil zeggen is dat je problemen niet op hoeft te zoeken, je houdt in een dorpspe gemeenschap immers rekening met elkaar.

Als ik dan hoor dat een stel jongeren homo's in elkaar slaan in de Reguliers Dwars, dan gaat mijn bloed wel koken. Dat is prijsschieten, erg knap. Kan ik ook: wedden dat als ik op het Bos&Lommerplein de eerste de beste persoon een blauw oog sla, het een moslim is.

Uiteindelijk komt het bij mij binnen als een bom: alles draait om erkenning. Zowel zelferkenning als erkenning van anderen. Je wilt niet gezien worden als een groep maar als individu. Rare uitwassen zijn dan ook niet gek of gestoord, zij hebben een probleem met zichzelf. Toch weten we allemaal dat, hoewel we allen strijden voor individualiteit, we eigenlijk gewoon domme kuddedieren blijven. Mijn hoofd zul je ook zeker terug vinden op de GayPride dit jaar, al is het zonder lederen roze string en een zilveren kroontje met glimmende diamandjes!

Mens-prestatieploeg rent 'de Bata'

Nou, daar zit ik dan: beentjes omhoog, bakje koffie. Lekker bij te komen van een rondje rennen langs de Amstel. Als ik zo zit bij te komen drijft mijn gedachte vaak terug naar dat heroïsche evenement van afgelopen April. De Batavierenrace.

'Team MENS' heeft, zoals elke zichzelf respecterende studievereniging, de 185 kilometers tellende monsterstafette van Nijmegen naar Enschede volbracht. Oom 00:40 uur begon Karin Kraaier in Nijmegen, en 15:50 uur later raasde Manon van Tunen in Enschede over de streep. Ik zei het al: heroïsch.

Ikzelf zat in de nachtploeg, verzamelen om 23:30 in Nijmegen. Daar aangekomen zaten

Boy, Kees Jan, Karin, Darinka, Bram, Rik, Koen en de Chauffeur al klaar. Tegen de tijd dat iedereen bijna in slaap viel mochten we dan eindelijk starten, 00:40 uur.

In alle haast en spanning omdat we eindelijk mochten vertrekken vergaten we bijna Karin weer met het busje op te halen bij haar wisselpunt. Gelukkig konden we de bus nog op tijd keren en zo reden we met compleet team verder naar het volgende wisselpunt, waar een uitgeputte Rick zijn hesje aan Bram gaf.

Bram ramde zijn 7.9 kilometers er even doorheen en toen kwam mijn tijd. De komende 11.8 kilometer mocht ik voor mijn rekening nemen. Gelukkig deed ik dit onder begelei-

ding van een fietsende Darinka. Terwijl ik door een pikdonker Duitsland draafde was Darinka luid en duidelijk van de volle maan aan het genieten. Ze vond het allemaal prachtig, en hoewel ik aan het rennen was had ik het ook wel naar m'n zin. Na een gezellige eindsprint (er waren wat concurrenten) kon ik mijn hesje om Koen zijn nek slingeren.

Koen, geen flauwe jongen, knalde zijn 10.2 kilometers door de nacht en gaf het hesje aan Darinka. Darinka deed, met Bram op de fiets, de alom bekende brugetappe als een jonge hinde.

Vervolgens deden de heren Boy en Kees in hun etappes een uiterste krachtsinspanning, Boy klepperde op zijn hockeyschoenen over de Duitse straten, Kees kwam soepel Nederland weer binnen. Als laatste mocht ik het hesje in het pittoreske dorp Dinxperloo over de nachtploegfinish rennen.

Hier stonden onder anderen een zeer wakere Sam, een heel frisse Sanne en zo nog wat figuren ons op te wachten. We hebben de ochtendploeg veel succes gewenst.

Over wat hierna allemaal gebeurt is kan ik niet zo veel vertellen. Tegen de tijd dat de middagploeg niet meer zo gek ver van Enschede verwijderd zal zijn geweest kwam ik de douche uit om mij tegoed te doen aan een stapeltje tosti's.

Na wat luieren op de campus van de Universiteit Twente brak het moment aan waar ik het al eerder over had. Nadat Hugo al binnen was gekomen denderde Manon, als laatste van de middagploeg, over de streep. Een geslaagde bata was gelopen, een goed feest volgde.

1^e Mens-lustrum

Zoals jullie (als het goed is) weten hebben we volgend jaar ons eerste lustrum. Het nieuwe jaar is nog een eindje weg, maar omdat de volgende Anthropos pas na de vakantie uitkomt bij deze alvast een vooraankondiging. Als het goed is, komt er in alle edities tijdens het lustrumjaar een activiteitenoverzicht (zowel aankomende als reeds gehouden), dat vergezeld wordt door een klassieke Mens-

anekdote.

Aan het begin van het nieuwe jaar zal er bij een aantal gebruikelijke activiteiten iets met het lustrum gedaan worden. Zo wordt het lustrum geïntroduceerd op de introductieborrel en het weekend, en komt er een lustrumkalender uit om iedereen op de hoogte te houden van de geplande activiteiten.

“Uit den ouden doosch”

Velen van jullie zijn waarschijnlijk nog nooit in een andere Mens-kamer geweest dan de huidige (TK.18), maar dit is niet de eerste ruimte waar de studievereniging gehuisvest is. Door de gedwongen verhuizing (de faculteit wilde ons weghebben van de begane grond) hebben we een aardig budget gekregen om de nieuwe ruimte in te richten.

Met vereende krachten – bijvoorbeeld door de muren zelf te schilderen en de bar in elkaar te klussen – en een zorgvuldig inkoopbeleid hebben we een aantal mooie dingen aan kunnen schaffen.

Eén van de ‘topstukken’ is toch wel de verlichting; de halogeenspotjes winnen het duidelijk van de TL-buizen als het om sfeer gaat. Aan dit alternatief zitten echter ook wel wat nadelen: de lampjes die erin moeten gaan er vrij lastig in, en moeten door onszelf bekostigd worden.

Een oud-voorzitter heeft echter een oplossing bedacht voor het kostenprobleem. Gewapend met een voetbal ging hij de Mens-kamer te lijf en, handig als hij is, hiermee ook de verlichting. Het bleek vrij makkelijk te zijn om met deze bal een spotje in zijn geheel naar beneden te krijgen.

Onderzoek heeft uitgewezen dat de spotjes hier niet zo goed tegen kunnen, en de plastic ufo’s waar ze inzitten evenmin. Gelukkig zijn deze ufo’s te verschuiven, en het valt (bijna) niemand op als er over één lijn vijf i.p.v. zes spotjes verdeeld zijn.

Maar of het ook echt goedkoper is...

Het klaverjastoernooi

Op dinsdag 24 mei vond alweer de derde Mens klaverjasavond plaats.

Nieuw deze avond was dat we de teams deze keer in 2 poules hadden ingedeeld en dat we ook een prijs hadden voor de verliezers, wat bijzondere taferelen opleverde.

De winnaars van deze avond waren Bram en Anette, gefeliciteerd! Ze hebben de mooie prijs van 5 drankjes gewonnen.

Bram en Anette speelden de finale tegen de winnaars van de andere poule: Hans en Hylkje. Ondanks de optelkunsten van Hylkje, die vreemd genoeg in haar eigen nadeel waren, hadden ze toch ruim de hoogste score in hun poule gehaald.

Voor Bram en Anette was het spannender of de finale bereikt zou worden, maar ze wonnen door de inmiddels beroemde ‘pit in de laatste slag’ tegen het drietal Joran, Marcel en Dominique.

Toen het voor Jeroen en Johan duidelijk werd dat de poule winnen niet meer mogelijk was gingen ze voor de poedelprijs. Die was 1 gratis drankje per persoon. In de ‘verliezersfinale’ wilden ze graag verliezen van Arna en Harriët, terwijl Arna en Harriët met hun winnaarmentaliteit ten minste nog een wedstrijd wilden winnen. Beide teams hebben erg hun best gedaan, maar ze waren beiden niet in hun opzet geslaagd en zo werden Arna en Harriët de gelukkige winnaars van een gratis drankje.

Al met al is het een heel gezellige avond geweest. Inmiddels zijn er ook suggesties geweest voor een alternatief klaverjastoernooi, voor de mensen die het maximaal 2 spelletjes leuk vinden. Als er goede ideeën zijn, zijn die altijd welkom bij de spelcie (Jeroen, Anette en Dominique)

Verjaardagen

	Juli	Augustus	September
3	Edith	Jesse	
6	Boy		
10		Liesbeth	
11	Marijn		
12			Esmé
13	Bram	Edwin	
22			Tom
24			Harriet
25	Dominique		
27			Lidia
29		Boudewijn	
30	Farah	Rogier	

VU IN BEELD